

betydeligt Antal af danske Forfattere, hvis Arbejder oversættes i Udlandet, og hvis Arbejder nu ere prisgivne, for saa vidt som de kunne tages uden noget som helst Bederlag til Forfatterne. Grunden dertil er den, at vi ikke have denne Beskyttelse mod Oversættelse, som vi ikke i det fremmede Land kunne faa, medmindre vi til Gengæld kunne byde den Beskyttelse mod Oversættelser, som Tiltrædelser af Bernerkonventionen vilde kunne give. Det er absolut Hovedpunktet i denne Sag.

Jeg vil dog fremdeles bemærke, at den anden afgørende Grund for denne Beskyttelse ligger i Hensynet til hele vor Forlagsvirksomhed, set i det store. Den danske Forlagsvirksomhed er i lige saa høj Grad som Forfatterne interesseret dertil og navnlig, hvis Forholdene uvilje sig paa den Maade, at Norge, som i alt væsentligt har faaet sin Lov i Overensstemmelse med dette Forlag, nu tiltræder Bernerkonventionen. Hvis Norge gør det eller afslutter Konventioner med de enkelte Lande, der er Tale om — saaledes som det ophyses i Bemærkningerne — vil den uundgaelige Folge komme af sig selv og blive en Splittelse mellem Forlagsvirksomheden i Danmark og Norge. Den norske Forlagsvirksomhed vil saa, hvad ingen kan for tænke den i, ikke alene blive en Konkurrent til vor Forlagsvirksomhed, men vil fra den erobre et meget stort Territorium, idet danske Forfattere, ligesom andre Forfattere, der skrive paa nordisk Sprog, gennem Forlæggerne oppe i Kristiania ville faa bedre Vilkaar ude i Europa, end det danske Forlag kan byde dem.

Af de Indvendinger, der ere gjorte mod dette Punkt i Loven, har jeg kun hørt en, som man kan tillægge en vis Betydning, nemlig den, at to vigtige Offentliggørelsesvirksomheder vilde blive hemmede: Teatrene, som maatte betale for de oversatte Stykker, som de ville opføre, og Aviserne, som maatte betale for de oversatte Romaner, som de vilde offentliggøre. Jeg betragter dette som en forholdsvis lille Interesse i Forhold til de meget store Interesser, som staa paa Spil, og de Retfærdighedskrav, der i øvrigt er Tale om at fyldestgøre. Selv denne lille Interesse er i Virkeligheden heller ikke i hynderlig Grad udsat. Den kompenseres i alt Fald i meget høj Grad ved andre Fordele, for Teatrenes Vedkommende ved den Sikkerhed, de opnaa for, at det Stykke, de have erhvervet til Opførelse, ikke bliver taget af de konkurrerende Teatre, som ere lige saa nær dertil, saaledes at de undgaa disse Teaterkrige, som vi af og til have set Eksempler paa her i Kjøbenhavn, og for Avi-

ernes Vedkommende kan man i alt Fald henvise dem til at gaa den Vej, Teatrene i saa høj Grad ere henviste til, nemlig til Repriserne. Alt, hvad der er 10 Aar gammelt, er frit, og den nuværende Generation vil ganske sikkert have lige saa megen Smag for de oversatte Romaner fra for 10 Aar siden, som Feuillettonlæserne kunne have for Nutidens Romaner, men det er i hvert Fald, mener jeg, en lille Interesse. Det vilde dreje sig om en stor Interesse, hvis man kunde sige, at den danske Læseverden led Skade derved, idet en Import af god, fremmed Litteratur blev vanskeliggjort. Det tror jeg imidlertid paa ingen Maade vil blive Tilfældet. Det, der kan blive vanskeliggjort, er det lette, tarvelige, flette Stof, hvortil der ikke knytter sig anden Interesse, end at det i det højeste bliver vederlagt med et meget ubetydeligt Honorar, og som det derfor ikke kan betale sig at indføre, naar der skal betales et anstændigt Bederlag til Forfatteren. Derimod kan Bestemmelsen aldrig blive en Hindring for det godes Oversførelse fra den fremmede Litteratur, og den vil heller ikke blive det, idet Vanskelighederne i Virkeligheden hurtigt fortaage sig ved, at de Bureauer og Forretninger, som knytte sig til Oversættelser, blive Mellemmand for Forfatterne, der meget hurtigt ville arrangere sig efter, hvad der kan bydes fra Landets Side, og derfor efter, hvad der kan kræves og ønskes opnaaet fra deres Side. Jeg tror ikke, at der vil komme nogen virkelig Hindring for andet end for Overfømmelsen af vort Bogmarked med det tarvelige, simple eller rent ud flette, som man helst bør ønske sig fritagen for. Derfor betragter jeg denne Bestemmelse som et Gode for den danske Læseverden, idet den saaledes virker som en Slags Beskyttelse for den nationale Produktion. Denne har ogsaa den Vanskelighed nu at overvinde, at den belemres og overfømmes med disse mange, let tilgængelige og yderst tarvelige Produkter, som nu i saa høj Grad danne Hovedmassen af de Oversættelser, man træffer paa. Jeg tror derfor, at der for denne Bestemmelse tales, at det er et almindeligt Retfærdighedskrav, at den er i de vigtigste Forlagsvirksomheder og fremfor alt i den danske Læseverdens Interesse. Derfor skal jeg meget anbefale, at Landstinget for dette Punkts Vedkommende bliver ved det, som Lovforslaget nu indeholder, og paa ny tilkendegiver Ønsket om i den Henseende at gøre for Danmarks Vedkommende, hvad alle andre Lande have gjort eller ere i Færd med at gøre, og anerkender denne Beskyttelse mod Oversættelser, der jo endda maaste er temmelig uhenigtsmæssig